

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

MIASTA BYDGOSZCZY

Redakcja i Administracja:

Magistrat miasta Bydgoszczy ratusz pocz. 15.
Czynna codziennie od 8-miej do 3-ciej po poł.
Za redakcję odpowiada radca Tytus Podolski.

Prenumerata: miesięcznie 50 groszy

Ogłoszenia:

Wiersz szerokości 66 mm 20 groszy. Przy
powtarzającym się ogłoszeniu udzieli my rabatu

Nakładem: Magistratu Miasta Bydgoszczy.
Drukarni Drukarni Bydgoskiej S. A. (z Bydg.

№ 2.

Bydgoszcz, wtorek, dnia 15 stycznia 1929 r.

Rok XLV.

Treść numeru 2.

17. Obwieszczenie dotyczące czasów ochronnych zwierzyny, obowiązujących w 1929 roku.
18. W sprawie fałszowania mleka.
19. Zgłaszanie nieszczęśliwych wypadków w rolnictwie.
20. Rejestracja eteru etylowego.
21. Ogłoszenie dot. Planu Rozbudowy Miasta.
22. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i z Ministrem Skarbu z dnia 22-go lutego 1928 r. o wyrobie, obrocie i przechowywaniu eteru etylowego.
23. Pomór i zarazę — stwierdzono u świń, należących 62 pułkowi piechoty w Bydgoszczy.
24. Pomór — u świń, należącej Tomaszowi Szerbowskiemu, zamieszkałemu w/m przy ul. Ziemskiej 4 — wygaś.
25. Świerzb u konia, należącego Fryderkowi Thiem, zamieszkałemu w/m przy ul. Grunwaldzkiej 62 — wygaś.
26. Różyca — u świń, należącej Józefie Wysockiej, zamieszkałej przy ul. Gołębia 99 — wygaś.
27. Różyca — u świń, należących p. Józefowi Fieglowi, zamieszkałemu przy ul. Ujejskiego 41 — wygaś.

17.

Wojewoda Poznański.

L. dz. 38104/28 I.

Poznań, 11. XII. 28.

OBWIESZCZENIE

dotyczące czasów ochronnych zwierzyny, obowiązujących w 1929 roku.

Po myśli art. 52 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3-go grudnia 1927 o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. nr. 110, poz. 934) ogłaszam poniżej wykaz czasów ochronnych, obowiązujących w 1929 roku na obszarze Województwa Poznańskiego.

Zabrania się polować na następujące zwierzęta:

- jelenie — byki w czasie od 1-go listopada do 31-go sierpnia;
- daniele — rogacze w czasie od 1-go listopada do 15-go września;
- sarny — szaraki w czasie od 1-go listopada do 30-go maja;

- zające — szaraki w czasie od 1-go stycznia do 15-go października;
- borsuki w czasie od 1-go grudnia do 31-go sierpnia;
- wiewiórki — cały rok;
- głuszce — koguty w czasie od 15-go maja do 15-go marca;
- cietrzewie — koguty w czasie od 1-go czerwca do 15-go sierpnia;
- jarzabki w czasie od 1-go lutego do 15-go sierpnia;
- parawy w czasie od 1-go lutego do 15-go sierpnia;
- bażanty — koguty w czasie 1-go lutego do 15-go września;
- kuropatwy w czasie od 1-go grudnia do 31-go sierpnia;
- przepiórki — od czasu przylotu do 31-go sierpnia;
- ślonki w czasie od 15-go maja do 15-go sierpnia;

bataljony w czasie od 1-go czerwca do 10-go lipca;
dzikie kaczory w czasie od 1-go czerwca do 10-go lipca;
dzikie kaczki (samice i młode oraz inne ptactwo wodne i błotne w czasie od 1-go marca do 10-go lipca;
dzikie łabędzie i dzikie gęsi w czasie od 15-go maja do 31-go lipca;
dropie, dropie-kamionki (strapety) cały rok;
dzikie gołębie drozdy, kwiczoły, paszkioty w czasie od 1-go lutego do 15-go sierpnia;
ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębi-gołębiany, wron i srok w czasie od 1-go lutego do 15-go sierpnia.

Zwracam uwagę na przepisy art. 48 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3-go grudnia 1927 o prawie łowieckim i zaznaczam, że w myśl rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 15 listopada 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 96, poz. 852) polowanie na łosie byki, wiewiórki, dropie, i dropie-kamionki (strepety) jest do dnia 31-go grudnia 1930 r. całkowicie wzbronione.

Wojewoda: (—) Borkowski.

Pl. I. 17068/28.

18.

W sprawie fałszowania mleka.

Łatwy sposób fałszowania mleka, jak również okoliczność, iż mleko — jako produkt szybko rozkładający się szczególnie w porze letniej — zaraz bywa skonsumowane, czynią często niemożliwem przeprowadzenie nad niem należytej kontroli, a tem samem przeto stanowi mleko bardzo dogodny obiekt dla różnych karygodnych manipulacji.

Z tego też względu Urząd badania środków spożywczych z całą energją przeprowadza możliwie jak najściślejszą kontrolę mleka. Funkcje kontrolerów wykonują specjaliści urzędnicy, mający kilkoletnią praktykę w pobieraniu prób mleka, a poza tem także każdy komisarjat P. P. w obrebie swojego obwodu kontroluje mleko, pobierając próbki tak w sklepach, jak i z wozów rozwożących mleko.

Pobierane próbki oddawają kontrolerzy do tut. laboratorium miejskiego w celu przeprowadzenia analizy.

Kontrolę mleka przeprowadza się codziennie. Są one — wzięwszy pod uwagę, że mleko przechodzi przez kilka i kilkanaście rąk, nim się dostanie do mleczarni lub kupca a wreszcie do konsumenta, i że przewozi je się z dalszych okolic koleją lub wozami — bardzo uciążliwe a uchwycenie winowajcy wymaga całego zasobu pracy i umiętnego postępowania.

Ilość w roku analiz mleka dosięga cyfry 2.000, a nawet nieraz ją przekracza. Z cyfry tej około 20% podlega zakwestjonowaniu. Właściciele zakwestjonowanych próbek oddaje się sądowi do ukarania.

Jeżeli mimo to wszystko skargi na fałszowanie mleka nie ustawają, winy należy szukać gdzieindziej. Ponoszą ją mianowicie w głównej mierze konsumenci sami, którzy — w razie zauważenia lub podejrzenia zafałszowania tak cennego dla nich artykułu codziennej potrzeby — nie kierują sprawy natychmiast do kompetentnych władz, jak komisarjatów policyjnych, policji sanitarnej, lub laboratorium miejskiego, lecz wypowiadają swe niezadowolenie, swoje żale lub krytyki u czynników, które sprawy naprawić doraźnie nie są w stanie, t. j. w redakcjach gazet, gdy tymczasem odnośne władze niezwłocznie przez konsumenta powiadomione, byłyby w stanie na miejscu zbrodni fałszowania mleka przypieczętować i winnych podać do ukarania.

Dlatego więc w wypadkach podejrzanego lub stwierdzonego fałszerstwa mleka, gdzie i kiedykolwiekby to było, należy natychmiast powiadomić władzę policyjną (Miejski Urząd Policyjny — oddział sanitarny, Komisarjaty P. P., czy też najbliższego dyżurującego posterunkowego), lub Urząd badania środków spożywczych, Jagiellońska 70. Przy współudziale bowiem tylko konsumentów samych władza będzie mogła skutecznie walczyć z fałszerzami mleka podjąć i fałszerstwom położyć kres lub tamę jak najszerszą.

Bydgoszcz, dnia 4. stycznia 1929.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) Hańczewski, radca miejski.

L. dz. Pl. VI. 335/29.

19.

OBWIESZCZENIE.**Zgłaszanie nieszczęśliwych wypadków
w rolnictwie.**

Na mocy statutu Poznańskiego Zakładu Ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie z dnia 12. 3. 1923 r., zmienionego uchwałą Zgromadzenia Delegatów tegoż zakładu z dnia 20. grudnia 1926, podlegają ubezpieczeniu:

1. Robotnicy, jakoteż czeladnicy, pomocnicy i uczniowie, zatrudnieni przy czynnościach, w zakres rolnictwa wchodzących, bez względu na wysokość ich zarobku (§ 923 Ord. Ubezp.)

2. Robotnicy fachowi, t. j. robotnicy, zatrudnieni przy czynnościach podanych w poprzednim punkcie, a posiadający specjalne wykształcenie zawodowe — również bez względu na wysokość ich zarobku (§ 933 Ord. Ubezp.)

3. Urzędnicy rolni t. j. osoby biorące udział w kierownictwie przedsiębiorstwa rolnego, których zarobek roczny nie przekracza 5.000 zł. (§ 923 ust. 1 nr. 2 Ord. Ub.)

4. Producenty rolni, których dochód roczny z przedsiębiorstw podlegających ubezpieczeniu oraz innych źródeł dochodu nie przekracza ogółem 3.000 zł. (§ 925 pkt. 1 Ordynacji Ubezpieczeniowej).

Przedsiębiorca zobowiązany jest donieść w przeciągu trzech dni po otrzymaniu wiadomości — ustnie lub piśmiennie miejscowej władzy Policijnej i Zarządowi Sekcji o każdym nieszczęśliwym wypadku, który zaszedł w jego przedsiębiorstwie, a wskutek którego osoba w niem zatrudniona poniosła bezpośrednio lub pośrednio śmierć albo takie okaleczenie, że przez więcej niż trzy dni zupełnie lub częściowo utraciła zdolność zarobkową (1553 Ord. Ubezp.)

Zgłosić nieszczęśliwy wypadek może także każdy, kto jemu uległ, lub członek jego rodziny (§§ 1546-1549 Ord. Ubezp.)

Spóźnione zgłoszenia powodują nietylko zwłokę w uregulowaniu renty, lecz uniemożliwiają natychmiastowe zarządzenia leczenia

W razie zaniechania ewtl. spóźnionego zgłoszenia wypadku, przedsiębiorca, zobowiązany do zgłoszenia, naraża się na zapła-

cenie powstałych przez niezgłoszenie wypadku kosztów i grzywnę według istniejących przepisów.

Wydział Miejski w Bydgoszczy**jako Zarząd Sekcji Poznańskiego Zakładu
Ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie.**

w z. (—) Majchrzak r. m.

20.

Rejestracja eteru etylowego.

Wyrób, obrót i przechowywanie eteru etylowego i zawierających ten eter mieszanin podlega w myśl rozporządzenia ministerjalnego z dnia 22. 2. 28. **nadzorowi państwowemu**. Wszystkie istniejące w Bydgoszczy wytwórnie, produkujące eter etylowy i jego mieszaniny (za wyjątkiem zakładów naukowych, wyrabiających eter etylowy dla własnych celów oraz aptek posiadających eter etyl. dla celów leczniczych.), jak również wszystkie hurtownie **winny uzyskać** na dalszy wyrób, wzgl. obrót tegoż eteru i jego mieszanin **koncesję** Urzędu Wojewódzkiego na podstawie podań osób zainteresowanych za pośrednictwem Miejskiego Urzędu Policijnego, gdzie je należy złożyć w przeciągu dni 8. Podania muszą zawierać a) firmę przedsiębiorstwa i adres b) gatunek eteru wzgl. rodzaj mieszanin, c) przypuszczalną ilość rocznej produkcji wzgl. obrotu. Koncesję na handel **hurtowy** otrzymują tylko osoby, posiadające uprawnienie do prowadzenia handlu truciznami. Przez handel hurtowy rozumie się zbyt eteru etylowego w ilościach nie mniejszych niż 3 litry jednorazowo innym kupcom lub przemysłowcom, celem dalszej sprzedaży czy przeróbki.

Od dnia, dzisiejszego wszelki obrót eterem etylowym i jego mieszaninami podlega kontroli władzy administracyjnej i winien być należycie wykazany w osobnej księdze przychodu i rozchodu, według wzoru, przepisanego w § 13 wzywu wymienionego rozporządzenia minist. z dnia 22. 2. 28, zaopatrzonej w pieczęć Miejskiego Urzędu Policijnego, któremu w celach rejestracyjnych poza tem winien być w przeciągu dni 8 przedłożony wykaz posiadanych momentalnie zapasów eteru etylowego i jego miesza-

nin. Rejestracji podlega także eter w handlach **detalicznych** (drogerjach, uprawnionych do handlu truciznami), którym wolno go sprzedawać jedynie do celów technicznych i naukowych (do celów leczniczych oddawają eter etylowy **jedynie apteki**).

Eter etylowy może być oddawany w wytwórniach i hurtowniach tylko zakładom, uprawnionym do wyrobu, przeróbki lub sprzedaży hurtowej, tudzież zakładom przemysłowym na ich potrzeby wytwórcze, i **tylko na podstawie pisemnego zapotrzebowania**. W handlach zaś detalicznych oddawać wolno eter etylowy tylko **na podstawie zaświadczenia**, wydanego każdorazowo przez Miejski Urząd Policyjny.

Wykroczenia na tle przepisów wyżej wymienionego rozporządzenia jak i niezastosowanie się do niniejszego zarządzenia karane będą wysoką grzywną lub więzieniem.

Bydgoszcz, dnia 24. 12. 28 r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski**, radca miejski.

Pl. VI. 13802/28.

21.

OGŁOSZENIE.

Magistrat miasta Bydgoszczy podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że od dnia 15. stycznia do dnia 15. lutego 1929 r. został wyłożony w biurze Komitetu Rozbudowy przy ul. Jana Kazimierza 3 II ptr. plan zabudowania miasta do publicznego przeglądu.

Osoby interesowane mają prawo zaznaczyć się z treścią planów zabudowania w terminie i w biurze wyżej wspomnianem od godz. 9-tej do 13-tej. W okresie następnych dwu tygodni po upływie czasokresu wyłożenia planów t. j. od 16. lutego do 2. marca 1929 r. mogą być zgłaszane zarzuty przeciw tym planom do Magistratu miasta. Bydgoszczy.

Bydgoszcz, dnia 3. stycznia 1929 r.

MAGISTRAT.

W nieobecności prezydenta miasta

(—) **Dr. Chmielarski**,

wiceprezydent miasta.

L. dz. Rozb. 1578/28.

22.

(Odpis z Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej nr. 33 z dnia 15. 3. 28).

Poz. 281.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i z Ministrem Skarbu z dnia 22 lutego 1928, o wyrobie, obrocie i przechowywaniu eteru etylowego.

Na podstawie art. 3. ustęp 2 i art. 11 ustawy z dnia 22. czerwca 1923 w przedmiocie substancyj i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. nr 72, poz. 559), art. 1 ustawy z dnia 28. listopada 1923 w przedmiocie zniesienia Ministerstwa Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. nr 131, poz. 1060) i § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18. stycznia 1924 w przedmiocie rozdziału kompetencyj Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. nr. 9, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyrób eteru etylowego i zawierających ten eter mieszanin może się odbywać nie inaczej, jak po uprzednim zawiadomieniu przez osoby zainteresowane właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, a w m. stoł. Warszawie Komisarza Rządu, o zamierzonym rozpoczęciu produkcji. W zawiadomieniu tem należy podać: a) firmę przedsiębiorstwa, b) jego adres, c) adres zakładu, w którym produkty te mają być wyrabiane, d) gatunek eteru i rodzaju mieszanin, i e) przypuszczalną wysokość rocznej produkcji.

Postanowienia powyższe nie dotyczą: a) zakładów naukowych, o ile zakłady te wyrabiają eter etyliowy i zawierające ten eter mieszaniny dla własnych celów, b) aptek, o ile one wyrabiają mieszaniny eteru etylowego dla celów leczniczych.

§ 2. Hurtowa sprzedaż eteru etylowego i zawierających ten eter mieszanin jest dozwolona wyłącznie: a) osobom, które złożyły przewidziane w § 1 zawiadomienie, b) zakładom handlowym, które na to uzyskają osobną koncesję i c) aptekom publicznym normalnym własnymi jednak tylko wyrobami.

Przez handel hurtowy rozumie się zbycie eteru etylowego i zawierających ten eter mieszanin innym kupcom lub przemysłowcom, celem dalszej odsprzedaży lub przeróbki, oraz zbycie przez zakłady wyżej w p. b. wymienione tych substancji zakładom naukowym w ilościach nie mniejszych niż 3 litry jednorazowo.

§ 3. Koncesyj przewidzianych w p. b. § 2 udzielają wojewódzkie władze administracji ogólnej, a w m. stoł. Warszawie Komisarz Rządu.

Koncesje te będą udzielane tylko takim osobom, które są uprawnione do prowadzenia handlu truciznami.

§ 4. Przewidziane w p. b. § 2 koncesje mogą być przez władzę, która koncesji udzieliła, cofnięte w przypadku, kiedy koncesjonariusz, lub osoba, działająca w jego imieniu zostaną prawomocnym wyrokiem sądowym ukarani na podstawie postanowień ustawy z dnia 22 czerwca 1923 w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. nr. 72, poz. 559).

§ 5. Zakłady wymienione w § 2 mogą zbywać eter etylowy i zawierające ten eter mieszaniny wyłącznie: zakładom uprawnionym do wyrobu bądź przeróbki lub sprzedaży tak hurtowej jak i detalicznej tych produktów, oraz zakładom przemysłowym na potrzeby ich wytwórczości.

Ponadto zakłady wymienione w p. b. § 2 mogą sprzedawać eter etylowy i zawierające ten eter mieszaniny zakładom naukowym.

§ 6. Eter etylowy i zawierające ten eter mieszaniny mogą być wydawane uprawnionym w myśl § 5 do ich nabycia osobom tylko, na podstawie pisemnego zapotrzebowania. Zapotrzebowanie to winno być podpisane przez nabywcę, zaopatrzone w datę i winno zawierać oznaczenie firmy i adres nabywcy.

§ 7. O ile sprzedawca hurtowy (§ 2) nie ma dostatecznych podstaw do zupełnej pewności, że nabywca istotnie jest uprawniony do nabycia eteru etylowego, lub zawierających ten eter mieszanin, winien on żądać złożenia zaświadczenia właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

Zaświadczenie to winno zawierać nazwisko osoby względnie nazwę firmy, której zostaje udzielone, jej adres, ilość eteru, lub zawierających ten eter mieszanin, dozwoloną do nabycia, cel do którego te produkty mają być przeznaczone, oraz termin, w którym udzielone zaświadczenie wygasa.

§ 8. Przewidziane w § 7 zaświadczenia będą udzielane na jednorazowe nabycie eteru etylowego lub zawierających ten eter mieszanin, albo na zakup określonej w zaświadczeniu ilości tych produktów w ciągu jednego roku kalendarzowego.

Zaświadczenia te winne być przechowywane przez osoby, którym zostały udzielone, w sposób zabezpieczający od możliwych nadużyć.

Sprzedawca winien notować na przedstawionem zaświadczeniu ilość wydanego eteru etylowego lub zawierających ten eter mieszanin.

§ 9. Osoby, nabywające w wytwórniach lub innych uprawnionych do hurtowej sprzedaży zakładach eter etylowy lub jego mieszaniny z alkoholem etylowym, winne składać pisemne pokwitowania z ich odbioru, zaopatrzone własnoręcznym podpisem osoby uprawnionej do nabycia lub przez nią do odbioru upoważnionej, oraz datą odbioru; wydawanie eteru etylowego lub jego mieszanin ze spirytusem etylowym z wytwórni lub hurtowni bez takiego pokwitowania jest wzbronione.

W przypadkach kiedy eter etylowy lub jego mieszaniny z alkoholem etylowym są wysyłane pocztą, pokwitowanie odbioru może być zastąpione pokwitowaniem urzędu pocztowego z przyjęcia nadanej przesyłki, a przy transportach kolejowych lub wodnych może ono być zastąpione przez wpisanie do księgi przychodu i rozchodu daty i numeru listu przewozowego.

§ 10. Do sprzedaży detalicznej eteru etylowego, i zawierających ten eter mieszanin, przeznaczonych do celów technicznych i naukowych, uprawnione są wyłącznie drogerje, (składy materiałów aptecznych detalicznych), mające prawo detalicznego handlu truciznami.

Do detalicznej sprzedaży przeznaczono do celów leczniczych eteru etylowego i mie-

szanin, zawierających ten eter, upoważnione są wyłącznie apteki.

§ 11. Eter etylowy i zawierające ten eter mieszaniny mogą być wydawane z drogerji w handlu detalicznym (ust. 1. § 10) nieinaczej, jak na podstawie zaświadczenia właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

Do zaświadczeń tych mają zastosowanie postanowienia § 7 ust. 2 i § 8.

§ 12. Eter etylowy i zawierające ten eter mieszaniny mogą być wydawane z aptek jedynie na podstawie recepty lekarza, lekarza weterynaryjnego lub lekarza dentysty.

Wyjątek od powyższego przepisu stanowią następujące przetwory, które mogą być wydawane z aptek również bez przepisu lekarza:

Guttae Inozemcowi

Tincturae Cajeputi composita

Tincturae Ferri acetici aetherea

Tincturae (Solutio) Ferri chlorati aetherea

Tincturae Rusci aetherea

Tincturae Valerianae aetherea.

Przetwory: Guttae Inozemcowi i Tincturae Valerianae aetherea mogą być bez przepisu lekarza wydawane jednorazowo w ilości nieprzekraczającej 20 gramów.

§ 13. Wszystkie zakłady uprawnione do sprzedaży eteru etylowego i mieszanin zawierających ten eter (§ 2 i 10) obowiązane są prowadzić osobno księgi przychodu i rozchodu według załączonego wzoru; księgi te winne być przepiętnurowane z kolejno numerowanymi stronami i zaopatrzone w pieczęć właściwej władzy powiatowej administracji ogólnej.

W księgach przychodu i rozchodu należy prowadzić rachunek osobno dla eteru etylowego, a osobno dla każdej mieszaniny zawierającej ten eter i wyszczególniać: a) datę otrzymania każdego produktu, jego ilość, nazwisko osoby, względnie nazwa firmy, od której produkt został otrzymany i jej adres, b) datę każdej sprzedaży eteru etylowego i poszczególnych, zawierających ten eter mieszanin, sprzedane ilości, nazwisko osoby, względnie nazwa firmy, której sub-

stancje wydano, oraz ich adres, a w przypadku, kiedy eter etylowy lub zawierająca ten eter mieszaninę sprzedano na podstawie urzędowego zaświadczenia, w księgach tych należy ponadto oznaczyć jego datę, numer oraz władzę, przez którą zaświadczenie zostało wydane.

Wpisywanie poszczególnych pozycji do księgi przychodu i rozchodu powinno się odbywać bezpośrednio po każdym otrzymaniu lub wydaniu produktu.

§ 14. Od prowadzenia osobnej księgi przychodu i rozchodu eteru etylowego i zawierających ten eter mieszanin (§ 13) są zwolnione te zakłady, które prowadzą inne księgi, umożliwiające sprawdzenie każdej chwili zapasu tych produktów oraz stwierdzenie szczegółów, wymienionych w § 13 niniejszego rozporządzenia.

W aptekach do księgi przychodu i rozchodu eteru etylowego i zawierających ten eter mieszanin, ilości substancji wydanych mogą być wpisywane raz na miesiąc w rachunku wydanego w ciągu miesiąca eteru etylowego w stanie czystym i jego mieszanin z alkoholem etylowym, winne być wymienione numery recept, na których podstawie zostały one wydane.

§ 15. Zaświadczenie uprawniające do jednorazowego nabycia eteru etylowego lub zawierającej ten eter mieszaniny sprzedawcy obowiązany jest zatrzymać, oznaczając na niem stronę księgi przychodu i rozchodu (§ 13,) na której odpowiednia pozycja została wpisana.

Zapotrzebowania, zaświadczenia i pokwitowania z odbioru, wymienione w §§ 6, 7, 9 i 11 niniejszego rozporządzenia sprzedawca obowiązany jest przechowywać w ciągu lat 2, od daty wpisania do nich ostatniej pozycji.

§ 16. Przechowywanie eteru etylowego i jego mieszanin, jest dozwolone: a) osobom i zakładom, które na podstawie postanowień niniejszego rozporządzenia są uprawnione do wyrobu, przeróbki, lub handlu temi środkami i b) osobom, które środki te nabyły zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami dla własnych potrzeb i tylko w ilościach dla tych potrzeb niezbędnych.

Nieprawnie posiadane ilości eteru etylowego i zawierających ten eter mieszanin ulegają konfiskacie, którą w przypadkach przewidzianych w art. 7 i 8 ustawy z dnia 22. czerwca 1923 (Dz. U. R. P. nr. 72, poz. 559) orzeka właściwy sąd; do czasu uprawomocnienia się wyroku sądowego, podlegają one zajęciu.

§ 17. Przywóz z zagranicy eteru etylowego i jego mieszanin ze spirytusem etylowym do celów leczniczych może się odbywać nie inaczej, jak za każdorazowym zezwoleniem Ministra Skarbu wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, a do innych celów: Ministra Skarbu wydanem w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

§ 18. Sprzedaż i przechowywanie kolloidum i dozwolonych do obrotu jako środki do usuwania odcisków rozstworów kwasów salicylowego lub mlekowego w kolloidum oraz lakierów zawierających eter etylowy nie podlegają postanowieniom niniejszego rozporządzenia.

§ 19. Wszystkie osoby fizyczne i prawne, posiadające, bądź przechowywujące przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia eter etylowy i zawierające ten eter mieszaniny, o ile na podstawie tego rozporządzenia nie uzyskają uprawnień do dalszego ich posiadania, lub przechowywania, obowiązane są zbyć te środki osobom uprawnionym do ich nabycia nie później, jak w ciągu dni 30 od wejścia w życie tego rozporządzenia.

§ 20. Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze stosownie do przepisów ustawy z dnia 22. czerwca 1923 w przedmiocie substancyj i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. nr. 72, poz. 559.)

§ 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 2 miesiące po jego ogłoszeniu.
Min. Spraw Wewn.: Sławoj Składkowski.
Min. Sprawiedliwości: A. Meysztowicz.
Min. Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski.
Minister Skarbu: G. Czechowicz.

Załącznik do § 13
(poz. 281).

Książka kontroli obrotu eteru etylowego i jego mieszanin

W .....

(firma i jej adres)

(Nazwa substancji)

Przychód			Rozchód				
Data otrzymania	Ilość	Gdzie nabyto? (wymienić dostawcę i jego adres)	Data zbycia	Ilość	Komu zbyto? (wymienić odbiorcę i jego adres).	Jaka władza wydała zaświadczenie. Nr. i data zaświadczenia.	Uwagi

Powyższe rozporządzenie, które poczęło obowiązywać dnia 15. 5. 1928, ogłaszam w ślad za tut. obwieszczeniem Pl. VI. 9022/28.

z dnia 22. 10. 28. w miejskim Oręd. Urzędowym nr. 21 z dnia 2. 11. 28. poz. 323.

Bydgoszcz, dnia 28. 12. 28. r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) Hańczewski, radca miejski.

Pl. VI. 8543/28.

23.

Pomór i zarazę

stwierdzono u świń, należących 62 pułkowi piechoty w Bydgoszczy. Zarządzam środki ochronne.

Bydgoszcz, dnia 3. stycznia 1929.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski**, radca miejski.

Pl. VI. 344/29.

24.

Pomór

u świni, należącej Tomaszowi Szczerbowskiemu, zamieszkałemu w/m. przy ul. Ziemskiej 4, wygaś. Środki ochronne znosi się.

Bydgoszcz, 3. stycznia 1929 r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski**, radca miejski.

Pl. VI. 9552/29.

25.

Świerzb

u konia, należącego Fryderykowi Thiem,

zamieszkałemu w/m. przy ul. Grunwaldzkiej 62, wygaś. Środki ochronne znosi się.

Bydgoszcz, dnia 8. stycznia 1929 r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski**, radca miejski.

Pl. VI. 9108/29.

26.

Różyca

u świni, należącej Józefie Wysockiej, zamieszkałej przy ul. Gołębia nr. 99, wygaś. Środki ochronne znosi się.

Bydgoszcz, dnia 2. stycznia 1929.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski**, radca miejski.

Pl. VI. 9936/29.

27.

Różyca

u świń, należących p. Józefowi Figielowi, zamieszkałemu przy ul. Ujejskiego 41, wygaś. Środki ochronne znosi się.

Bydgoszcz, dnia 4. stycznia 1929.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski**, radca miejski.

Pl. VI. 13374/28.